

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. V. Eugubina, seu Fanen. renovationis. An pro renovatione de
necessitate concedenda per Ecclesias in aliquibus diœcesibus Status
Urbini augeri possit laudemium, Et ad quam rationem istud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

foro recepta opinione etiam adversus præscriptio- dictam propositionem frequenter practicare studen- nem longissimi temporis 30. vel 40. annorum da- tes , paulatim locoru[m] habitatores ferè omnibus tur restitutio in integrum ratione justæ ignorantia bonis spoliarent. Ita ut commercium exulare coge- ex clausula generali, si qua mibi , ex copiose collectis retur, ut constat ex decisionibus editis in causa Fo- 12 per Adden. ad dec. 3. p. 3. rec. ubi etiam dictum lon- rosempronien. coram Roias inter suas decis. 96. 132. & gissimum tempus effluxisset sub ætate majori, sub- 13 151.
ducta ætate pupillari & minori non computanda. Et Idcirco de justitia , ac æquitatis summaratione, clarior in hac facti specie ob non apertam actionem, sequendo vestigia prædecessorum , præsertim Boni- seu vocationem, nisi de recenti , cum Joannes faccius in Lombardia , hoc idem de anno 1642. con- 2 cessit pluribusdicti Status Urbini dioecesis, præ- 13 152. fertim Eugubina , ut scilicet expirata concessione , factaque casu devolutionis bonorum emphy- ppteræa intrat vulgaris regula textus in finali Cod. de teuticorum , Ecclesiæ non possint pro se ea annali præscript. quod non valenti agere non currit retinere, sed de necessitate deberent alii concedere, proximioribus scilicet vel hæredibus ultimi morientis , quatenus ad sint juxta æquitatem originaliter attributam glof. & Bart. in leg. l. ff. de aqua quotidiana , & aestiva , à natura emphyteulis regulandam , & in istorum defectum aliis sibi bene vitis pro consueto canone, qui moderatè augeri possit, ita tamen, quod non excedat fructuum quinquagesimam, nisi 3 de præterito solitum esset in majori quantitate praefari, solutoque laudemio de jure seu consuetudine aut conventione debito, ut liquet ex dicto mo- tri proprio impresso post decis. 7. apud Paitell. in ex- pedit. seu decis. Vrbini.

EVGVBIN A

S E U

FANEN. RENOVATIONIS

P R O

ABBATE ET MONASTERIO SAN-
CTI PATERNIANI FANEN.

C U M

DOMINICO BALLEONO.

Casus decisus per Rotam pro Dominico.

An pro renovatione de necessitate conce-
denda per Ecclesiæ in aliquibus dioce-
sis Status Urbini augeri possit laude-
mum, Et ad quam rationem istud debea-
tur.

S U M M A R I U M .

De indulto Urb. VIII. concessio in Statu Ur-
bi super necessaria renovatione , & de
eius ratione.

2 Casus controversia.

3 Ub[is] renovatio debetur , intelligitur cum eisdem con-
ditionibus ab alio oblatis.

4 Resolutio Rotæ super quantitate laudemii solvenda.

5 Distinguuntur species laudemiorum.

6 De ratione resolutionis , qua magis probabilis ve-
detur.

7 Declaratur conclusio , de qua num. 3.

D I S C. V.

Considerans Vrbani VIII. rationes,
sepi[us] hoc titulo, & in altero de feu-
dis deductam, quod bona emphy-
teutica per Ecclesiæ concedis soli-
ta, præsertim in Lombardia , &
milia , Statu Urbini , & aliquibus
aliis Italia provinciis , attenta eorum natura erant
de dominio privatorum , atque ab ipsis voluntarie
data Ecclesiæ pro quadam protectione , seu securi-
tate à confiscationibus, aliisque infortuniis, que re-
troactis bellicosis saeculis frequenter practicabantur,
ita ramen quod eisdem privatis , sub quadam
modica recognitione concederentur. Atque exper-
tus indiscretas Juristarum propositiones , utreno-
vatio, expirata concessione, concedi debeat ultimi
deficientis proximioribus, quatenus tamen Eccle-
sia nolit pro se retinere , unde propterea Ecclesiæ
Prælati & Rectores , majoris redditus studio,

dicitam propositionem frequenter practicare studen-
tes , paulatim locoru[m] habitatores ferè omnibus
bonis spoliarent. Ita ut commercium exulare coge-
retur, ut constat ex decisionibus editis in causa Fo-
rosempronien. coram Roias inter suas decis. 96. 132. &
151.

Idcirco de justitia , ac æquitatis summaratione,
sequendo vestigia prædecessorum , præsertim Boni-
facii in Lombardia , hoc idem de anno 1642. con-
cessit pluribusdicti Status Urbini dioecesis, præ-
2 fertim Eugubina , ut scilicet expirata concessione ,
factaque casu devolutionis bonorum emphy-
teuticorum , Ecclesiæ non possint pro se ea
retinere, sed de necessitate deberent alii concedere,
proximioribus scilicet vel hæredibus ultimi morientis ,
quatenus ad sint juxta æquitatem originaliter
attributam glof. & Bart. in leg. l. ff. de aqua quotidiana , & aestiva , à natura emphyteulis regulandam , & in istorum defectum aliis sibi bene vitis pro consueto canone, qui moderatè augeri possit, ita tamen, quod non excedat fructuum quinquagesimam, nisi 3 de præterito solitum esset in majori quantitate praefari, solutoque laudemio de jure seu consuetudine aut conventione debito, ut liquet ex dicto mo-
tri proprio impresso post decis. 7. apud Paitell. in ex-
pedit. seu decis. Vrbini.

Cum autem de anno 1645. per obitum Cathari-
næ de Bellincominibus absque prole , scripto hære-
de Dominico Balleono viro , devoluta essent quæ-
dam bona emphyteutica ad Monasterium Sancti
Paterniani Fanen , Atque stante necessitate ex dicta
Urbani Constitutione aliis concedendi , Monaste-
rium illa concessisset Mariotto de Mariottis, Monas-
terii Advocato ad tertiam generationem pro con-
sueto canone , cum solutione laudemii in summa
scutorum 300. Post aliquos annos insurrexit præ-
fatus Dominicus , Catharinæ ultime morientis hæ-
res , prætendens sibi dictam renovationem debitam
esse , pro ut introducta lite in Rota pro eo in ex-
clusionem Mariotti resolutum fuit sub die 20. Apri-
lis 1654. coram Celsi , ut liquet ex decisione desu-
per extensa impresso apud Paitell. decis. 6. & inter illas
eiusdem Celsi , dec. 192. quæ in hoc puncto nece-
ssaria renovationis , in sequentibus controversiis , tan-
quam magistralis circumferri solita est.

Sopita dicta controversia , exorta est altera inter
dictum Balleonum in renovatione ut supra antela-
tum , & ipsum Monasterium super quantitate lau-
demii , assumptaque disputatione coram eodem Celsi ,
pro quanto laudemio renovatio facienda sit; Ex
parte Monasterii , Ego & ceteri scribentes diceba-
mus , dictum Urbani indulatum , de duobus tantum
præceptivè disponere , de necessaria scilicet renova-
tione concedenda proximioribus , vel hæredibus
ultimi defientis , & in istorum defectum aliis , ita
ut Ecclesia nec pro se retinere , nec aliis gratificari
valeat , & de canone non augendo ultrà quinqua-
gesimam , super laudemio autem nihil disponere ,
sed tantum loqui relativè ad juris dispositionem vel
consuetudinem , seu conventionem; Unde cùm de 6
jure nullibi cautum habeatur quantum hoc laude-
mum esse debeat , neque ex altera parte doceretur
de consuetudine taxam aliquam inducente ; Hinc
proinde remanebat casus conventionis à dicto mo-
tu proprio expressè preservatus , cum nihilominus
sufficeret illum esse omissum , ut cessante legis di-
spositione intret convenio inita cum Mariotto ,
juxta quam solutio facienda erat.

Quia obligatio Domini de renovando , intelli-
gitur cum eisdem legibus & conditionibus , cum 7
quibus

quibus alium inventit emphyteutam , neque tenetur diminutionem pati , nisi lex vel consuetudo resistat , seu alia melioramentorum ratio postulet; Repa. in l. numer. 13. ff. de præv. cred. Alex. cons. 9. num. 2. lib. 3. Gabr. de jur. emphyt. concl. 1. num. 28. Handed. cons. 51. num. 59. lib. 1. Gratian. discept. 88. & 813. utrobique num. 36. & 913. num. 11. Seraph. dec. 610. num. 11. & 630. num. 4. Rot. decis. 201. num. 32. par. 7. recent. & habetur in Theatina renovationis hoc eod. ut. disc. 12.

His non obstantibus , proposita causa sub die 4. Maii 1657. resolutum fuit , tam quoad canonem quam quoad laudemium non posse excedi quinquegesimam , ex eo fundamento , quod quoad canones dispositio induiti & præceptiva induens præcisam necessitatem , & quoad laudemium procedendo cum taxa text. in l. fin. C. de jure emphyt. ubi DD. de quibus Gratian. discep. 180. num. 1 & seqq. Franch. dec. 201. num. 1. & 2. Majus verò ac potissimum fundamentum constitudo in decis. 831 Buratti super consimili induito concessio Cæsenatenisibus , de quo etiam habetur dec. 400 par. 9. rec. & in aliis ; firmando in fine , quod licet induitum loquatur de canonibus , attamen de laudemio habetur sermo sub eadem periodo , & hoc verbum magis approximat , ut patet ex decisione desuper edita impress inter illas Celsi dec. 232. repedit. post Pastell. dec. 7. in qua satis insititur in refellenda contraria consuetudineab codem induito præservata , utpote non probata.

Quamvis autem mihi pro Monasterio scribenti probabilis videretur resolutio ante disputationem prævisa , & partibus insinuata , unde fuit iuxta votum , non tamen omnino placuerunt ejus fundamenta utpote nimis vaga , & generalia , seu diversa , ut est præsertim illud deductum ex dicta decis. 831. Buratti , quoniam illud induitum Cæsenatenisum in verbis expressè loquitur de laudemio pro renovatione , ut patet ex ejus verbis registratis dicta decis. 400. num. 24. par. 9. recent. unde est petere principium , atque hujus induiti contextus clare ostendere videtur præceptivam taxam percutere solum canonem.

Taxa verò legalis contenta in d. l. fin. C. de jur. emphyt. non videtur facere ad rem , quoniam illa percutit calum consensus à Domino præstandi super alienatione rei emphyteuticæ adhuc durante emphyteusi , & si c. sus diversus à præsentis quo finita emphyteusi agitur de renovatione tanquam facta continuatione prioris investitura , obnoxiatem derivata in tex. in l. 1. ff. de aqua quorid. & astraibique gl. & Bart. quo calu non est illud verum & proprium laudemium de quo agit textus prædictus , sed est quodam recognitio , originata potius à consuetudine agnita per Bart. in l. 1. Cod. de jur. emphyt. quæ sub diversis vocabulis nuncupari solet , alicubi enim dicitur laudemium ad initia , alibi verò intratura , & alibi capitolium , seu sub aliis vocabulis. Neque reperitur ejus taxa in jure statuta , nam alicubi est decima , alicubi vigesima , alicubi quinta , alicubi tercia pars valoris. Et solet ex deduct. per Fulgin. de emphyt. in prælud. quaf. 16. num. 1. Nigr. de laudem. queſt. 3. num. 19. & seqq. ex Affl. decis. 72. & alius allegatus. Et patet ex iis quæ habetur hoc eodem tit. in Farfen. & in Virbianen. disc. 8. & 26. & sic nil commune habent uni termini cum aliis.

Ratio autem quæ mihi inferebat difficultatem , erat illa , quod cum Pontifex ex dicto probabili motivo , quod haec bona antiquitus essent libera ,

& allodialia privatorum , ab ipsis in protectionem tradita Ecclæsis , ut ab eis sub modica recognitione acciperent per quandam continuationem antiqui dominii , inducerit necessitatem renovationis , moderando juris dispositionem circa facultatem retinendi pro seip sis , nealiam impeditum remaneret commercium contra vel præter intentionem eorumdem qui bona dederunt , Idecò verisimili , intentio ejusdem Papæ videtur decernendi hujus recognitionis taxam modicam & moderatam , sive eam dicamus laudemium , sive intratram , vel capitolium , aut quocumque alio vocabulo appellamus , ne quod exprestè vel directè fieri non potest retinendo pro se , ita fiat indicet inveniendo ab aliis tantum laudemium seu tantam recognitionem , quod ejusdem rei valorem penè adæquet ; Et ideo sicuti in canone Papa voluit se regulare ad dictos terminos juris communis , & ad instar , ita magis voluerit se regulare circa id quod magis approximat laudemio de quo text. disponit.

Conclusio autem quam supra scribendo tanquam Advocatus deducebam , quod proximior volens renovationem tenetur offerre idem quod Ecclesia ab aliis invenit , est vera in casu suo , ubi scilicet sumus in puris terminis juris communis , quibus attentis Ecclesia volens potest pro se retinere , quia tunc solum privilegium proximiorum consistit in prælatione adversariis , tanquam per quamdam speciem juris prothomiseos seu retractus consanguinitatis , quæ prælatio intelligitur ceteris paribus , & absque præjudicio Domini , qui alia volens posset per se retinere , Secus ubi dispositum est , bona ad instar allodialium continuare debere inter privatos , per quandam speciem successionis illius ultimæ , in quo investitura expravit , ita ut renovatio videatur sapere illam speciem renovationis quæ novo successori , etiam investitura durante datur in feudis.

F A N E N.

S E U

S E N O G A L L I E N.
EMPHYTEUSIS

P R O

COMMENDA S. MARCI FANI

C U M

COMITISSA VIOLANTE MARTINOTIA.

Casus decisus per Rotam pro Violante.

De induito concessio per Urbanum VIII. pro aliquibus Civitatibus & Dicecibus status Urbini super necessaria renovatione facienda , absque eo quod Ecclesia possit pro se retinere , An locum habeat , ubi concessio est nulla , ita ut etiam si duraret , ab Ecclesia impugnari posset.

S U M M A R I U M.

1. *Ad series.*

2. *De induito Urbani VIII. pro statu Urbini super necessaria renovatione.*

3. *Resolutiones causa.*

4. *De*